

פְּנִינִים נִפְלָאִים וּמְתוּקִים עַל הַפְּרָשָׁה

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן

מְתוּךְ הַסֵּפֶר הַמְּסֻלָּג "זֶרַע שְׁמִשׁוֹן" שֶׁחֲבָרוּ הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי הַקְּדוֹמָן רַבֵּי שְׁמִשׁוֹן חַיִּים ב"ר נַחְמָן מִיכָאֵל בְּהַמְּנִי זָכַר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לְבָרָכָה. אֲשֶׁר בְּקֶשׁ שִׁילְמָדוֹ בְּסִפְרוֹ וְהַבְּטִיחַ יִשׁוּעוֹת רַבּוֹת לַמְּקַיְמִי בְּקִשְׁתּוֹ.

פְּרָשֶׁת וַיִּקְרָא תִשְׁפָּג • גְּלִיזוֹן 232

תּוֹרַת שְׁמִשׁוֹן

בְּלֹא בְּקִשְׁת רַחֲמִים. [וְרָאָה עוֹד בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ בְּמַתִּיקוֹת מְדוּעַ נִקְט לֹמַר נִבְלָה טוֹבָה הֵימָנוּ ('זֶרַע שְׁמִשׁוֹן' פִּרְשְׁתִּינוּ אוֹת ב)]

בְּאוֹר נִפְלָא בְּכֹנֶת דְּבָרֵי ה' לְמֹשֶׁה "חַיִּיהָ, שְׁדַבּוּרָה חֲבִיב עָלַי"

"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר" (א, א):
בְּמִדְרָשׁ ('ויק"ר א, ו) לְפִי שֶׁהֵיְתָה דַּעְתּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה עֲגוּמָה עָלָיו, שְׁאָמַר, כִּלְמַסּוֹ הִבִּיאוּ נִדְבָתָן לְמִשְׁכַּן וְאֲנִי לֹא הִבֵּאתִי, אָמַר לֹו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: "חַיִּיהָ שְׁדַבּוּרָה חֲבִיב עָלַי יוֹתֵר מִן הַכֹּל", שֶׁמִּכְלָם לֹא קָרָא הַדְּבוּר אֶלָּא לְמֹשֶׁה, וְזֶה מֵה שְׁכָתוּב "וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה".
רַבְּנּוּ הַזֶּרַע שְׁמִשׁוֹן זִלְהָה מְבַאֵר יֶפֶה כְּוִנַּת דְּבָרֵי הַמִּדְרָשׁ "דְּבַרְךָ חֲבִיב עָלַי", שֶׁהַכְּוִנָּה הִיא עַל דְּבוּרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה לְכָל הָאֲמִנִים וְעוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה, שְׁדַבּוּרוֹ זֶה חֲבִיב לְפָנָי הַקַּב"ה יוֹתֵר מִכָּל הַמְּנַדְבִים.
וְהַטַּעַם כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ בַּגְּמָרָא (ב"ב יא, ב) גְּדוֹל הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן הַעוֹשֵׂה, פְּרוּשׁ: מִי שֶׁמְסִיעַ וְגוֹרֵם לְעוֹד אֲנָשִׁים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת הַמַּצְווֹת, הוּא חָשׁוּב יוֹתֵר מִמִּי שֶׁרַק עוֹשֶׂה בְּעַצְמוֹ. נִמְצָא שֶׁמַּעֲשֵׂיו שֶׁל מֹשֶׁה יוֹתֵר חָשׁוּבִים מֵהָאֲחֵרִים, וּמִשׁוּם כֵּן אָמַר לֹו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּצַעַר, כִּי מֵה שֶׁמְדַבֵּר עִם אֲחֵרִים שֶׁיַּעֲשׂוּ חֲבִיב יוֹתֵר מֵהַעוֹשִׂים עִצְמָם. וְלִכְךָ רַק לֹו קָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִתְיַחַד עִמּוֹ הַדְּבוּר לְבַדּוֹ תוֹךְ הַמִּשְׁכָּן, כִּי נִחְשָׁב שֶׁהוּא עֹשֶׂה אֶת הַכֹּל וְנִקְרָא עַל שְׁמוֹ. ('זֶרַע שְׁמִשׁוֹן' פִּרְשְׁתִּנוּ אוֹת א)

אֵף מִי שֵׁישׁ לֹו הַרְבֵּה זְכוּיוֹת צָרִיד לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים

"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר" (א, א): בְּמִדְרָשׁ ('ויק"ר א, טו) כֹּל תְּלַמִּיד חָכֵם שָׂאִין בּוֹ דַּעַת נִבְלָה טוֹבָה הֵימָנוּ, תְּדַע לָךְ שְׂכֹן, שֶׁהָרִי מֹשֶׁה אָדוֹן הַנְּבִיאִים וְאֲבֵי הַחֲכָמִים וְכו', וְלֹא נִכְנַס לְפָנָי עַד שֶׁקָּרָא לֹו שְׁנֵאמַר 'וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה'. וַיֵּשׁ לְהִבִּין אִיךָ אֶפְשָׁר שִׁיְהִי תְלַמִּיד חָכֵם וְלֹא יִהְיֶה בּוֹ דַּעַת.

וּמְבַאֵר רַבְּנּוּ הַזֶּרַע שְׁמִשׁוֹן זִלְהָה עַל פִּי מַה שֶׁעוֹלָה מִדְּבָרֵי הַמְּהַרְשֵׁ"א (סְנַהֲדְרִין צב, ב) שֶׁ"דַּעַת" הָאֲמוּרָה, הַכְּוִנָּה שֶׁהִיוֹת וּמְכִיר שֶׁהַכֹּל בֹּא מֵהַשְּׂגָחָה עֲלִיזוֹנָה, יֵשׁ לֹו דַּעַת לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ שִׁיתֵּן לֹו מַה שֶׁצָּרִיד עִי"ש בְּהַרְחָבָה. וְלִפִּי זֶה מִתְבַּאֵר הֵיטֵב הַטַּעַם שֶׁגָּנּוּ הוּא "לִּבְיוֹתֵר אֶת הַתְּלַמִּיד חָכֵם שָׂאִין בּוֹ דַּעַת, וְהֵינּוּ שָׂאִין לֹו דַּעַת לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִיוֹת שֶׁהַתְּלַמִּיד חָכֵם יוֹדֵעַ הַתּוֹרָה וַיּוֹדֵעַ כְּחוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִי אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא יִכִּיר שֶׁהַכֹּל בֹּא מֵהַשְּׂגָחָה עֲלִיזוֹנָה, וְאִם כֵּן מְדוּעַ אֵין לֹו דַּעַת לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים? בְּוַדָּאי הַטַּעַם מְשׁוּם שֶׁהוּא סוֹמֵךְ עַל זְכוּתוֹ חֲכָמָתוֹ וְתוֹרָתוֹ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה עִמּוֹ כֹּל מַה שֶׁצָּרִיד אֵף בְּלֹא בְּקִשְׁת רַחֲמִים, וּמִפְּנֵי מַחְשְׁבָתוֹ זֶה אֵין לֹו דַּעַת לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל צָרְקָיו, וְעַל כֵּן אָמַר שֶׁנִּבְלָה טוֹבָה הֵימָנוּ. וְנִלְמַד מִמֹּשֶׁה שֶׁאֵף שֶׁהָיָה לֹו כֹּף הַרְבֵּה זְכוּיוֹת עִם כֹּל זֶה לֹא נִכְנַס עַד שֶׁקָּרָאוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא סָמַךְ עַל זְכוּיוֹתָיו הַכּוֹף זֶה הַתְּלַמִּיד חָכֵם שָׂאִין בּוֹ דַּעַת וְסוֹבֵר שֶׁבְּזְכוּתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה עִמּוֹ טוֹבָה

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבוֹאֵר

עַל כֹּל חוֹמֵשׁ וַיִּקְרָא

תּוֹרִים לְזֶרַע שְׁמִשׁוֹן וְרוֹאִים יִשׁוּעוֹת

02-80-80-500
347-496-5657

www.zerashimshon.co.il

הַסֵּפֶר שֶׁמְחוֹלֵל בְּלֹא ת. אֲלֵמִים נוֹשְׁעוֹ בְּהַבְּטַחְתּוֹ.

'קוֹל זֶרַע שְׁמִשׁוֹן'

02-80-80-600

חֲצֵלָה! חֲצֵלָה! חֲצֵלָה!

כֹּל הַשִּׁיעוּרִים בְּשִׁלּוּחַ 1-4

וּבְנִיכֵם מְחַלְחֵה בְּנִים כְּנִי כְּנִים כְּשִׁתּוּלֵי זִיתִים סְבִיב לְשִׁלְחֵכֶם, חֲכָמִים וְכוּנִיָּס, וְכַתִּים מְלֹאִים כֹּל טוֹב, גַּם עוֹשֵׂר גַּם כְּסוּד לֹא יִסְפּוּ מְזִרְעֵכֶם

בְּרַכַּת הַמַּחְבֵּר מְתוּךְ הַקְּדוּמָה הַסֵּפֶר

הַצְּרַפּוֹ לְהַפְצַת גְּלִיזוֹנוֹת וְתוֹכּוֹ לִישׁוּעוֹת

ב-52 לַחוֹדֶשׁ הֵינֶכֶם זֹכִים בְּהַפְצַת 200 גְּלִיזוֹנוֹת נוֹסְפִים!

05832-80300

פניני שמשון

פנינים ורעיונות ככתבם וכלשונם

הטעם שהתירו לזר להפגס לעזרת כהנים לשחט

בפרק קמא דכלים (מ"ח) אמרינו, עזרת הכהנים מקדשת ממנה, שאין ישראלים נכנסים לשם אלא בשעת צרכיהם, לסמיכה, לשחיטה ולתנופה. ופרש הרב עובדיה מברטנורא, ואף על פי שאפשר בכהנים, ואפשר נמי לזר לשחט בעזרת ישראל, אפלו הכי לא אסרו לישראל לנכנס לעזרת כהנים לשחט הקרבן, עכ"ל. ויש לדקדק, מה צריך להתיר זה.

אלא ודאי צריך לומר, לפי שכל מקום שהוא מקדש מחברו הוא יותר מוכן לקבלת תפלה, שהמקום גורם. כמו שכתבו המפרשים (אברבנאל) על פסוק (מלכים א ה, ל) 'ושמעת אל תחנת עבדך וכו' ואתה תשמע אל מקום שבתך' וכו', ועיין שם.

ומשום הכי, הואיל שעזרת כהנים היתה יותר מקדשת מעזרת ישראל, לא רצו לאסור לבני ישראל להפגס לעזרת הכהנים לעשות הסמיכה, דהינו הודוי והתפלה והשחיטה, משום דבעינן 'תכף לסמיכה שחיטה' (ברכות מב, א), וגם התנופה, לפי שגם היא היתה תפלה, שמוליד ומביא כדי לעצור רוחות רעות וכו', מעלה ומוריד כדי לעצור טללים רעים. (אות ה)

הקדוש ברוך הוא אומר לישראל לתקן הרע והפגם, ואחר כך לעשות טוב

ישראל קבלו את התורה לעבדה ולשמרה, ואם הוטאים, אמר הכתוב 'סור מרע ועשה טוב' (תהלים לד, טו), שמתחלה צריך דוקא לתקן הרע והפגם, ואחר כך לעשות טוב. ואם יאמרו ישראל 'אנו נותנים לך הכורף', שהם תרני"ג מצוות, אבל אין אנו רוצים לנפש, כלומר, להסיר ולתקן הפגם של העוונות שעשינו, ומה אכפת לך, הואיל שפבר פרשנו עצמנו מן העברות.

אומר להם הקדוש ברוך הוא, איני שומע לכם, מפני שלמהר אתם יוצאים ממנה, משום דקיימא לן (אבות פ"ד מ"ב) עברה גוררת עברה, וכל צמר המלכלך בטיט אינו קולט צבע יפה, שכשם שאם לא ינכש מתחלה הקוצים והעשבים רעים, לא יבאו חטים יפות, כך, אם לא יחזר בתשובה וינקה גופו מהעברות, לא יהיו המצוות בקדשה ובטהרה. (אות ו)

תורת חיים

פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש - הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג

קרבתו ומעלתו של משה רבנו בא מחמת ישראל

'דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם' (ויקרא א, ב).

צריך להבין למה הצריך הכתוב לומר 'מכם'.

מפרש האור החיים הקדוש זלה"ה בדרך רמז: שלצד שראו שהקריב ה' את משה אליו וקרא לו מתוך כלם, ועשה לו יקר וגדלה, לזה אמר 'אדם כי יקריב' כל כך הקרבה לשכינה, אין זה אלא 'מכם', פרוש מצד ישראל כי באמצעותם ומחמתם היא ההגשה וההקרבה שלו. שלא היה מדבר ה' עמו אלא בשביל ישראל. וכן מוכח ממה שבאותם ל"ח שנה שהיו ישראל נזופים, נתרחק הקב"ה מעליו ולא דבר אתו.

הקרבן המעלה להחזיר את החוטאים לשרשם

'דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם' (ויקרא א, ב).

הקשה רבנו האור החיים הקדוש זלה"ה: מדוע הוסיפה התורה בפסוק את המלה 'מכם', שממנה משמע כפיכול שיש אפשרות להקריב קרבן מבני האדם חלילה, והלא אין הקרבן בא אלא מן הבהמות!?

ומתיר האור החיים זלה"ה: אכן, פשוט וברור שאין הקרבנות באים אלא מבעלי חיים. ברם, התורה הקדושה באה לרמוז לנו וללמדנו בזה שישנו קרבן ראשון במעלה, שקודם לקרבנות בעלי חיים, והוא הקרבן החביב ביותר לפני הקב"ה, ומהו? קרוב רחוקים! לקרב לעבודת ה' ולמצוותיו את בני התועים, שפרשו מדרך התורה ומדרך הישר, להחזירם אל כור מחצבתם ואל שורשיהם, לקרב לבם לאביהם שבשמים.

וזו פונת הפסוק: אדם מלשון חשיבות כי יקריב - 'כלומר, אם רוצה האדם להקריב קרבן לפני ה' יתברך כדי לעשות נחת רוח לפניו, עליו לדעת שהקרבן הרצוי והחביב לפני ה' הוא דוקא אותו קרבן שתקריבו 'מכם', משמע מהפחותים שבכם, והינו אותו יהודי רחוק מתורה ומצוות שתקרבוהו לדרך הישר, הוא 'קרבן לה', זהו הקרבן הרצוי והחביב ביותר לפני ה' יתברך. והעושה פן לא יצטרף להקריב קרבנות אחרים משום שלא יבוא לעולם לידי חטא וכמו שאמרו חז"ל כל המזפה את הרבים אין חטא בא על ידו.

קבלת הגליון במייל: zera277@gmail.com או באתר: zerashimshon.com | להפצה: 02-80-80-500 | לשמיעת שיעורים ועידונים: 02-80-80-600

נערך ע"י המחנך הרב יגון כהן שליט"א * ארה"ב: הרב מנחם בנימין פאשקעס 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב ישראל זילברברג 05271-664450
יו"ל ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 * ניתן לתרום לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנתיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-80-500 סלוחה 3
זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.

זרע שמשון ע"ר 580624120